

[Edvard Sørensen.]

Jord fra Stamhuset Birkelse. At ingen vil købe Jorden til 800 Kr. pr. Tønde Land, er muligvis rigtigt, men jeg kunde tænke mig, at Vildmosen en Gang i Fremtiden vilde blive ligesaa god Jord som den, man takserer til Statshusmandsbrug til omkring 700 og 750 Kr. pr. Td. Ld. Selv om Staten skulde tage dette Tab af 50 Kr. pr. Tønde Land, er det vist rigtigt, at det samfundsøkonomisk er en Vinding, at dette Arbejde gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen talte om en Undersøgelse af, hvordan Forholdet var med Hensyn til den lille Vildmose. Det maa, mener jeg, blive Kommissionens Opgave at undersøge dette Spørgsmaal. Jeg har selv forsøgt at undersøge det, men har ikke fuldt ud naaet til at faa en bestemt Pris fastsat paa Jorden, hvad jeg tilsigtede, men det maa Kommissionen jo sikkert nemt kunne faa i Orden. Hvad angaar Forholdet til Briketfabrikken, mener jeg ogsaa, dette Forhold kan afvikles paa en meget god Maade.

Endelig vil jeg til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsens Udtalelse om, at det var mærkeligt at høre en Venstremand tale om, at Staten har nogle Opgaver, sige, at jeg vil dog mene, at naar man ser Historien igennem, har Venstre adskillige Gange, vistnok ogsaa med Hensyn til Vildmosen, været med til at gaa ind i Statsopgaver, hvor Enkeltmand daarligt kunde løfte dem.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Jeg har lagt Mærke til, at baade den sidste ærede Taler og ogsaa andre har staaet heroppe og ønsket Tilskud til Kirker rundt omkring i forskellige Dele af Landet. Jeg kunde ønske at henstille, at de ærede Medlemmer, som trænger til dette, saa holdt op med de Indsamlinger, som foregaar ret ofte til københavnske Kirker. Vejle Amt har saaledes samlet ind til en Kirke, der skal bygges i Valby. Vi har tre Kirker i Forvejen, og vi har to store Lokaler desforuden, saaledes at der er rigelig Plads. Vi trænger saaledes ikke til Penge til den Slags Bygninger. Jeg kan ikke forstaa, naar man har Brug for saadanne Kirker ude paa Landet, at man saa ikke samler ind til dem, og saa lader os være fri for de Penge. Det er ca. 100 000 Kr., denne Kirke kommer til at koste, det er dog et ret stort Beløb, og hvis der er Brug for det andre Steder, saa synes

jeg ikke, der ret er Mening i, at man sender det her til København.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen var aldeles klar paa, at det Kultiveringsarbejde, der har fundet Sted i den store Vildmose, ikke er en Forretning, økonomisk set, men maa betragtes som et nationalt Foretagende. Det stemmer fuldstændig med Forpagter Sunnes Vurdering af Foretagendet, og det stemmer fuldstændig med min. Jeg rejste blot det Spørgsmaal, om dette nationale Forehavende ikke var for dyrt købt, naar det ikke er Forretning, og dernæst rejste jeg det Spørgsmaal, om det ikke, da det vitterligt er saa daarlig en Forretning, vilde være hensigtsmæssigt ikke at fortsætte med dette Foretagende ud i Mosen. Da jeg var oppe at se Hirtshals Havn og overfor en Købmand udtrykte min Forfærdelse over det, der her var sket, saa svarede han med et polisk Blink i Øjet: Ja, men Staten skal jo skaffe Beskæftigelse til Erhvervene. Jeg har altid været Tilhænger af at skaffe Erhvervene Beskæftigelse, men jeg synes, Staten i noget højere Grad burde søge at skaffe Beskæftigelse dér, hvor det for Alvor kan betale sig.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han, forinden han sætter en Kommission i Virksomhed med at stille Forslag om den lille Vildmose, undersøger den Betænkning, som i sin Tid blev afgivet af det Udvalg, som her i Folketinget beskæftigede sig med det Spørgsmaal. Saa vidt jeg erindrer, findes der i denne Betænkning Oplysninger ogsaa om Forholdet ved den lille Vildmose og ogsaa om det Spørgsmaal, jeg før omtalte, De danske Cementfabrikkers Lejemaal. Hvis jeg ikke husker fejl, havde De danske Cementfabrikker paa det Tidspunkt indgaaet paa at betale i en betydelig Aarrække en Afgift pr. Tønde Land til Grevskabet Lindenberg, som var saa stor, at det vilde være ganske urimeligt for Staten at søge at købe denne Jord, thi den kapitaliserede Afgift, der skulde betales, beløb sig til meget mere, end man kunde tænke sig at